

Zrádci

Televizní tvorba Viktora Tauše se těší velké oblibě u diváků i odborné veřejnosti. Minisérii Vodník sledovalo 1 170 tisíc diváků starších patnácti let a průměrná sledovanost Modrých stínů činila 921 tisíc diváků. Oba projekty si vysloužili nominaci na Českého lva, zda ji Vodník promění, se ukáže v sobotu 7 března.

„Spolupráce s Viktorem Taušem je vždy fascinující. Po úspěšném Vodníkovi přichází ale s tématem, které je na první pohled velmi specifické. Seriály a filmy z drogového prostředí jsou společností obvykle velmi složitě přijímané. My se ve Zrádcích rozhodli jít ještě dál a zaměřili jsme se ne na uživatele, ale na systém prodeje drog, jeho součástek i kontrolní aparát. Kromě této linie také sledujeme příběhy mladého kluka a ženy - elitní policistky, kteří se do tohoto systému z různých pohnutek zapletou. Navzdory tomu, jak se téma zdá vzdálené běžným produkcím, stále silně zpracovává přenositelné motivy rodiny, vztahů, viny a trestu,“ vysvětluje motivaci k natočení minisérie kreativní producent **Jan Lekeš**

Příběh minisérie vznikl na základě původního námětu Jiřího Vacka, jednoho ze zakladatelů Národní protidrogové centrály. Děj tak reflektuje zkušenosti skutečných policistů z terénu a dal by se shrnout jako tři týdny v životě drogového dealera Davida Frýdla, který působí v česko-vietnamské drogové mafii. *„Seriál Zrádci se odehrává ve světě, kde musí protidrogová policie změnit způsob své práce, aby bylo vůbec možné držet tempo s dobou. Přitom ale zároveň dělá chyby, které stojí lidi kolem nich život,“* popisuje scenárista **Miro Šifra**. David nikdy nechtěl být informátorem policie. Nikdy také nechtěl podlehnout nátlaku člena protidrogové centrály a nikdy neměl prozradit to, co ví o velkoobchodu s pervitinem. Nicméně stalo se, a on se tím pádem ocitne nejen v hledáčku policistů, ale i česko-vietnamské drogové mafie. Ta v Česku ovládá víc než 70 procent trhu s pervitinem. V jejím čele stojí investoři nazývaní aj Báč (strýcové), kteří se zde usadili ještě v době komunismu a navenek se tváří jako vážení podnikatelé. Díky propracované a efektivní struktuře výroby jsou na ně klasické policejní postupy krátké. Policisté z protidrogového tak musí používat spíše praktiky tajných služeb – a často jdou i za hranice toho, co je vůbec legální. Příběh Zrádců je příběhem o nerovném boji policie s drogovou mafii a o morálních hranicích, které je někdy třeba v tomto boji překračovat. *„Vedle příběhu a jeho ústředního dilematu se mě dotklo jedno specifikum vlastní policistům Národní protidrogové centrály, které je v mých očích odlišuje od jiných útvarů. V drogové kriminalitě totiž de facto neexistuje oběť. Vařiči chtějí drogy vařit, dealaři je chtějí prodávat a narkomani užívat. Je to uzavřený kruh, který je ve svém smyslu šťastný až do chvíle, než ho naruší policie. Pro práci policisty toto představuje absenci satisfakce, které se dostává kriminalistům jiných útvarů. Nikoho nepomstí, nikomu nepřinesou pocit vykonané spravedlnosti,“* říká režisér **Viktor Tauš**.

Scenárista Miro Šifra: Výsledkem jsem nadšený

Viktor Tauš, producent a režisér Zrádců, o Vás mluví jako o archeologovi, protože prý dokážete dokonale prozkoumat svět, v němž se děj odehrává. Jaký byl průzkum na Zrádce?

Rád píšu o světech, které vůbec neznám a v nichž se normálně nepohybují – snažím se o nich zjistit všechno. Člověk může mít za sebou dlouhou řadu podobných rešerší, ale vždycky je to zcela nové objevování – něco jako výlet do cizí země, kde na začátku nerozumíte ani jejich řeči. Konkrétně tahle práce byla specifická opravdu velkým množstvím setkání a schůzek s lidmi, kterých se drogy nějakým způsobem dotýkají.

Co všechno bylo třeba zmapovat a nakolik bylo náročné proniknout do zákulisí vietnamské drogové mafie?

Na rešerše jsem šel z různých stran. Od odborné literatury, současné legislativy, prodeje drog přes internet a dealery, kteří takto podnikají, přes fungování vietnamské komunity a toho, jak se mohlo stát, že ovládli velkou část trhu s pervitinem, až po schůzky s policajty z protidrogového.

Kdo Vám s průzkumem nejvíce pomohl a jak?

Nejdůležitější osobou pro Zrádce byl autor původního námětu Jiří Vacek, který mi zprostředkoval kontakty v Národní protidrogové centrále. Potom mi velmi pomohl ředitel protidrogovky gen. Jakub Frydrych. A i když to bude znít paradoxně, právě z jeho úst zazněly úvodní věty naší TV série: „Drogy nejsou žádný zločin. Drogy nemají žádné nevinné oběti, které je třeba pomstít.“ Právě díky němu jsme dokázali postavit téma Zrádců. I když tato věta byla myšlena samozřejmě v jiném kontextu, než jak ji říká náš hlavní hrdina David. Obětí totiž neustále přibývá a opravdu málokdo je v tom nevinně.

Byl jste na natáčení? Je Vaše představa příběhu o mnoho odlišná než jak ji vedl Viktor Tauš?

Ještě nikdy jsem nezažil tak intenzivní přípravy na realizaci jako právě s Viktorem Taušem. Seděli jsme celé dny nad scénářem i s herci a poctivě zkoušeli. Chtěli jsme, aby s tvarem byli spokojeni všichni. Od začátku bylo jasné, že Viktor nenatáčí slovo po slově jako je v textu scénáře, ale má vlastní jasný vizuální jazyk, interpretuje ho a nechává hercům na place jistou volnost s jasným záměrem, aby z nich a ze scén dostal co nejvíce. Výsledkem jsem nadšený, a kdybych nebyl, tak bych ho zažaloval.

Co vás nejvíce při rešerších překvapilo?

Nenapadlo mne, nakolik nevděčná je práce policajta na protidrogovce. Opět použiju slova gen. Frydrycha, která jsou i ve scénáři: „Jsme jako popeláři. V úterý a ve čtvrtek vyvezeme smetí a víme, že za týden tam bude znovu další.“ Udržet si motivaci v boji, který nebere konce a riskovat při tom každý den krk je obdivuhodné.

Jak funguje drogový byznys v Česku?

Pokud chcete dnes pochopit fungování organizovaného zločinu s drogami v Evropě, musíte znát dva nové, silné hráče. Jedním z nich je vietnamská mafie usazená ve střední Evropě, speciálně pak v České republice. Vietnamci se usídlili ve střední Evropě ještě během komunismu v rámci výměny mezi socialistickými zeměmi a dodnes je mezi nimi a domovinou silné propojení. Posledních deset let, i za podpory vlády Vietnamu, se z části vietnamských podnikatelů (známých i jako Bác - strýčkové) stali důležití výrobci a distributoři marihuany a pervitinu. V samotném Česku ovládají dvě třetiny trhu a jejich výrobky zaplavují trh v celé západní Evropě. Jejich struktury jsou decentralizované a zavřít pár významných varen neznamena nic - hned se objeví další, stejně tak dobře financované jako ty předchozí. Druhým novým a silným hráčem je internet - speciálně dark web. Koupit pervitin přes web je dnes jen o trochu komplikovanější, než koupit přes internet ledničku. A drogy vám domů

přiveze váš pošťák, stejně jako kteroukoliv jinou zásilku. Seriál Zrádci se odehrává ve světě, kde musí protidrogová policie změnit způsob své práce, aby bylo vůbec možné držet tempo s dobou. Přitom ale zároveň dělají chyby, které stojí lidi kolem nich život. Seriál vznikl na základě skutečných událostí, ve spolupráci s Národní protidrogovou centrálou v České republice.

Režisér Viktor Tauš: Ve Zrádcích se zabýváme kolapsem tradiční společnosti a její proměny ve společnost startupovou

Je televizní série Zrádci inspirovaná skutečnými událostmi?

Zrádci jsou inspirováni knihou „Nelegál“ pana Jiřího Vacka, zakladatele Národní protidrogové centrály. Ten v knize popisuje „nelegální“ rekrutování dealerů či narkomanů coby policejních informátorů. Tato premisa se stala výchozím bodem fabulace již fiktivního příběhu, byť důsledně ukotvenému v lokální realitě současné drogové kriminality.

Co Vám přijde specifické na práci protidrogového?

V drogové kriminalitě de facto neexistuje oběť. Vaříči chtějí drogy vařit, dealeři je chtějí prodávat a narkomani užívat. Je to uzavřený kruh, který je vlastně šťastný až do chvíle, než ho naruší policie. Pro práci policisty toto představuje absenci satisfakce, které se dostává kriminalistům jiných útvarů. Nikoho nepomstí, nikomu nepřinesou pocit vykonané spravedlnosti... Tito detektivové žijí z víry v dobro, čest a spravedlnost. V tomto smyslu jsou to pro mne novodobí rytíři.

Jakým klíčem jste vybíral herce?

Režii vnímám jako umění interpretace. Dílo se pro mně tedy stává osobním až s definicí vizuality a obsazením herců. Do té doby se pohybuji ve světě autora. V tom již osobním světě, je pak mým úkolem vytvořit bezpečné prostředí, ve kterém je možné vyzkoušet všechno a cokoli je dobře. Potřebuji k tomu herce s touhou po procesu stvoření postavy, touhou zabývat se lidskou povahou a jejími projevy. Zní to samozřejmě, ale není. Odvozovat každou volbu z textu a nikoliv ze sebe je služba vylučující ego a skutečně zářit je v herectví možné jen v pokoře. Tenhle postoj mně zajímá víc než typologie či vlastnosti herce shodné s obsazovanou postavou. Pro hlavní roli ve Zrádcích jsem toužil po Lence Krobotové. Lenka bývá nejčastěji obsazována pro svůj komický talent, ale v divadle dokazuje, že dokáže zahrát cokoli, neb v sobě má tu zmiňovanou touhu, pokoru. Pro druhou hlavní roli jsem měl to štěstí objevit Cyrila Dobrého. Hloubka vzhledu těchto dvou herců stvořila hlavní postavy a definovala obsazení dalších postav.

Pracujete i s nesmírně zajímavými obrazovými lokacemi. Jak jste je vybíral? Měl už jste dopředu konkrétní představu nebo to muselo „secvaknout“ až s konkrétním místem, že jste si řekl to je ono!

Filmová a televizní vizualita začíná u artikulace světa příběhu resp. světa jeho postav. Psychologická studie postavy generuje podobu jejího světa, který zasazuje konání postav do kontextu, který by ze samotných akcí nebyl srozumitelný. Na platformě kriminálního žánru Zrádci vypráví tři příběhy. Tři nemocná ega, tři iluze, které pojmenovávají náš svět.

První příběh je ve svém archetypu pohádkou o chlapci, který se vypravil do světa hledat štěstí. Jde o chybně vyložený mýtus. Ten chlapec si neuvědomuje, že štěstí je doma a do světa se chodí ne proto, abychom našli štěstí, ale přinesli domů zkušenost. Vzdor své houževnatosti a inteligenci se tak ocitá ve stále větší prázdnosti.

Druhým světem je svět emancipace. Manželka, matka malých dětí se vzpírá archetypu patriarchálního modelu rodiny a vydává na solitérní cestu válečnice. A tedy na výpravu do neznáma. A to jak fakticky neb se staví proti neznámému, mocnějšímu nepříteli, tak i ve smyslu zmíněného archetypu, který je nový, a tedy zatím nevíme, kam vede.

Třetí dějová linie vypráví o přistěhovanci do společnosti zaslepené svým tradičním vnímáním světa. Přišel sem s cílem najít nový svět a získat ho. Naše společnost zaslepená tisíciletou historií jej i po desítkách let vnímá jako někoho, kým on už dávno není. Přistěhovalec si uvědomuje, že nejsme připraveni jej vnímat v pravdě, a proto se nám zjevuje pouze v podobě naší představy o něm a svoji skutečnou podobu skrývá.

Skladba těchto třech linií pojmenovává náš svět v obecnější, společenské rovině. Ve Zrádcích se zabýváme kolapsem tradiční společnosti a její proměny ve společnost startupovou. Ptáme se po tom, jak iluze (de)formuje povahu jednotlivců, společnosti a mění náš svět. Drogy jsou zde logickým derivátním efektem takové společnosti neb z iluze vyvěrá zlo.

Řekl jste, že je to dosud váš nejnáročnější počín pro Českou televizi. Jak jste si vybíral spolupracovníky a proč?

Má tvorba vychází z kontinuity spolupráce s výtvarníkem Janem Kadlecem, kameramanem Martinem Doubou, střihačem Aloisem Fišárkem, hudebním skladatelem Petrem Ostrouchovem a výtvarnicí kostýmů Michaelou Horáčkovou Hořejší. Rosteme spolu, vyvíjíme se a obohacujeme navzájem.

Lenka Krobotová: Nesmírně si vážím spolupráce s Viktorem Taušem

Jaká je Vaše postava, které jste přizpůsobila i změnu vizáže?

Je to bezesporu složitější, nejednoznačný charakter, ale především zajímavá silná osobnost, chytrá policistka, dobrá máma, manželka a milenka. Prostě silná žena.

Řekla jste, že je to jedna z Vašich největších rolí...

Určitě jedna z největších. Rozsahem, obsahem role a jejími možnostmi.

Prošla jste nějakým speciálním policejním školením pro přípravu role?

Absolvovali jsme pár základních průprav – jak držet zbraň, jak reagovat v sebeobraně, v nečekaných situacích. Poradci byli přítomni i na natáčení.

Mnohdy jste točili za drsných podmínek – v zimě, vybydlených oblastech, v dole – neřekla jste si ani jednou, že už toho máte dost?

Ne, neřekla. Nesmírně mne to bavilo. Každá scéna, každý přesun, každá lokace – všechno mělo svůj důvod a smysl. Viktor Tauš věděl, co chce a nedal možnost člověku pochybovat o tom,

že vše má svůj přesný význam.

Jaký záběr byl pro vás nejnáročnější? A naopak, který Vás nejvíce bavil?

Hodně náročné bylo natáčení v polském Gdaňsku. Zároveň to však byl neskutečně šťavnatý adrenalin, neuvěřitelný zážitek, který už mi nikdo nevezme a na který nikdy nezapomenu.

Většinu dílů natočil Viktor Tauš a není to Vaše první spolupráce. Vybral si vás rovnou i pro tuto roli?

Vypadalo to, že ano... a nesmírně si jeho důvěry a celé té spolupráce vážím!

Jak vnímáte jeho přístup a snahu o vybočení ze zasetých kolejích televizní seriálové tvorby s jasně definovanou vizualitou a specifickým uchopením látky...

Jako něco, co na obrazovkách chybělo a má rozhodně svoje místo.

Má absolutní představu o tom, co po Vás chce, nebo dostanete i prostor si postavu i trochu dotvořit?

Obojí. V rámci mantinelů jeho představ je naprostá svoboda tvořit, přemýšlet, nabízet. Hodně se uvažovalo a zkoušelo a to je dnes vzácnost a pro herce jednoznačně velký dar.

Václav Neužil: Práce Blažka vylučuje ze společnosti

Prošel jste nějakou speciální přípravou pro přípravu role?

Jedním školením, kde jsem si osvojil práci se zbraní a načrtnul fyzickou potyčku. Ale nakonec jsme ji na place nepoužili. Jak to tak s Viktorem bývá, v ten okamžik jsme danou věc, už viděli jinak.

Měl jste možnost se setkat i s někým z protidrogového oddělení?

Já jsem nemusel. Hodně mi ale o mechanismech této skupiny řekl autor scénáře Miro Šifra a Viktor Tauš během čtených zkoušek. Člověk, který vedl školení se zbraní, z protidrogovky nám detailně popsal a předvedl, jak vypadá akce v terénu. O principech ostatní práce tohoto oddělení jsem mluvil s Viktorem a Mirem.

S Viktorem Taušem a Lenkou Krobotovou jste už z předchozí spolupráce sehnání. Byli oni jedním z důvodů, proč jste se rozhodl roli vzít?

Určitě.

Jaký je váš Jan Blažek?

Honza Blažek je absolutně pohlcen svou prací, svým úkolem. Myslím, že z mého hlediska až moc a to mu ve finále podráždí nohy. Práce ho vylučuje ze společnosti, mění ho kompletně jako člověka. Stává se posedlý, aniž si je to schopen vůbec uvědomit. Nevidí to. Je to škoda. Jeho ego mu to nedovolí, ztrácí kvůli němu nadhled. Je to „vlk s krví na čenichu“ a to je jeho síla i limit.

Cyril Dobrý: Natáčení mi dalo zabrat jak fyzicky, tak psychicky

Prošel jste nějakou speciální průpravou pro přípravu role, studoval jste informace z ověřených zdrojů týkající se drogové problematiky u nás?

Miro Šifra, scénárista, byl můj zdroj informací. To on mi hodně pomohl.

Jaký je váš David? Co Vás na něm baví nejvíc a v čem mu naopak nerozumíte?

Baví mne, že umí pohotově vyřešit problémy, které v různých situacích vyvstávají. Bohužel je však není schopen vnímat širší souvislosti vlastních rozhodnutí v časové perspektivě, což ho nakonec dostihne.

Jak jste se k roli Davida dostal? Prošel jste standardním castingem nebo si vás Viktor Tauš vybral?

Oboje. Prošel jsem castingem a Viktor si mne vybral.

Jaký záběr byl pro Vás nejnáročnější? A naopak, který vás nejvíce bavil?

Mne ty náročné baví. Bylo jich hodně a dali mi zabrat jak fyzicky, tak psychicky.

Byla to vaše první spolupráce s Viktorem Taušem? Jaké to bylo?

Hustý!

Jaké to bylo jako de facto „nováček“ přijít na plac mezi již sehranou partu?

Pro mne super, všichni byli milí.

Duy Anh Tran: Ve Zrádcích nejsem pouze hercem, ale i překladatelem a konzultantem

Prošel jste nějakou speciální průpravou pro přípravu role, studoval jste informace z ověřených zdrojů týkající se drogové problematiky?

Okrajově jsem studoval data a informace týkající se zapojení vietnamské menšiny do nelegálních činností spojených s výrobou a distribucí drog. Pro mou roli bylo stěžejní plně pochopit psychologickou stránku postavy, v mém případě sociopatii, v přípravě na roli Filipa/Phi jsem se tedy soustředil především na tento aspekt.

Jaký záběr byl pro vás nejnáročnější? A naopak, který vás nejvíce bavil?

Nemohu vyloženě říci, že by pro mě byl nějaký záběr či scéna oříškem, ale vzhledem k tomu, že se snažím být zodpovědným řidičem v reálném životě, tak ze zásady nezvedám telefon při řízení. Tento luxus mi při natáčení bohužel nebyl poskytnut, byla to návazná vypjatá scéna a zároveň i vize režiséra, podvolil jsem se tedy a porušil jednu z mála pravidel, kterých se držím.

Zároveň určitě největším zpestřením během natáčení Zrádců pro mne bylo „každodenní“ držení zbraně, ke kterým chovám velký respekt a spíše se jim vyhýbám, než abych si kupříkladu zašel dvakrát týdně na střelnici... Z tohoto pohledu to pro mě bylo tedy největším vykojením ze stereotypu a tedy i „zábavou“.

Byla to vaše první spolupráce s Viktorem Taušem?

Viktor Tauš mě oslovil již v prvních minutách našeho rozhovoru, kdy jsme se spolu s dalším adeptem na roli Danga potkali u kávy, svou aurou a excentričností. Viktor je živý a to se odráží samozřejmě i v režii.

Byla to moje první zkušenost, natáčení pod taktovkou Viktora Tauše a Matěje Chlupáčka bylo velice příjemné, někdy adrenalinové, ale v dobrém slova smyslu.

Jaké to bylo jako de facto „nováček“ přijít na plac mezi již sehranou partu?

Jelikož náš český filmařský „rybníček“ není až tak obrovský, potkal jsem na place samozřejmě známé tváře jak z řad kolegů herců, tak i ze štábu. Neměl jsem tedy problém se začlenit a takřka ihned navázat na „flow“, která už byla nastavená.

Chodili tvůrci za Vámi na radu díky znalosti zvyklostí vietnamské komunity u nás?

Jelikož jsem na tomto projektu nebyl pouze hercem, ale i překladatelem a konzultantem, často se mě z produkce, ale i rekvizitáři a režiséři doptávali na různé kulturní nuance a zvyklosti, které jsou ve Vietnamu a mezi vietnamskou komunitou žijící zde v České republice na denním pořádku.

V rámci natáčení seriálu jste pomáhal také jako konzultant režisérů pro scény ve vietnamštině. Jak moc záleželo režisérům na dodržení autentičnosti vietnamských protagonistů?

Režisérům šlo především o naplnění obsahové stránky scénáře. O to šlo i mě, ale sám jsem bazíroval na tom, aby byl překlad pokud možno co nejpřesnější a identický. Což ovšem nejde tak lehce, jak se možná může na první pohled zdát. Je plno typických slovních i větných vazeb, které nelze jednoduše přeložit do vietnamštiny, tak aby vyzněly kupříkladu stejně naléhavě, jako to mu je v jazyce českém.

Každopádně si troufám říci, že to, co zazní v seriálu Zrádci, bude významově souznačné jak pro českého diváka, který bude číst titulky, tak pro vietnamského, který naopak uslyší dialog ve svém rodném jazyce.

Jak natáčení s vietnamsky mluvícími herci probíhalo? Pomáhal jste i s castingem?

Na castingu jsem se pro tento projekt nepodílel. Na tomto natáčení jsem měl možnost pracovat s oběma generacemi Vietnamců žijících na území ČR. Tedy starší, která byt může mít dobrou slovní zásobu, ale pokulhává intonace a je zcela slyšitelný přízvuk, tak i s „banánovými dětmi“, tedy mou generací, kteří ovládají češtinu jako svůj mateřský jazyk, ale naopak mnohdy neumí plyně vietnamsky.

Po většinu času jsem tedy působil jako prostředník mezi režii a těmito „tábory“, starším pánům, ale i klukům mě věkově bližším jsem pomáhal, co se týče jazykové stránky, ale mnohdy i jako herecký coach.

Jak moc Vaše postava, seriál odráží život druhé generace „Vietnamců“ / Čechů s vietnamskými kořeny, kteří se již narodili a vyrostli v Čechách?

Můj osobní názor a pocit je takový, že postava, kterou ztělesňuji ve Zrádcích, není až tak typická pro moji, tedy druhou generaci Vietnamců, alespoň co se týká pracovního zaměření. Většina těch, kteří se narodili zde na území ČR, je od malička vedená k vysokoškolskému studiu, dobré a slušně placené práci a málokdo z vietnamské komunity si přeje, aby jeho potomek pokračoval v zaběhlých kolejích podnikání, kterému se sami věnují, a je to jejich obživou. Phi/Filip je tedy pro mě odrazem a zrcadlem událostí dějících se na okraji této komunity. Moc lidí s tím nechce mít nic společného, ale ví, že tato černě-šedivá ekonomika tu je a bude. Někteří jsou na ni závislí kupříkladu z hlediska financí, tedy dluhů, či si jen jednoduše nepřejí mít problémy a chtějí „v klidu“ pracovat, jsou tedy paradoxně zapletení taktéž, okrajově.

Charakteristika hlavních postav:**David – Cyril Dobrý**

David je mladý dealer a zároveň policejní informátor. Je členem skupiny, která vlastní chemičku v Hradci Králové a úzce spolupracuje s vietnamskou mafií při výrobě pervitinu. David prodává a distribuuje pervitin prostřednictvím internetového obchodu. David je stále chlapec. Je sobecký, sebestředný a lidi dělí na vítěze a na lozry - sám nemá pochybnosti, kam patří. Bydlí s nejlepším kamarádem Reném v luxusním bytě a řídí nejnovější Teslu. Na konci pilotní epizody se ale ocitne uprostřed dvou světů – policie a mafie – a oba světy ohrožují jeho život.

Vávrová – Lenka Krobotová

Petra Vávrová je analytička v protidrogové centrále v Praze. Během vyšetřování narazí na Davida. Získá vůči němu důvěru a společně se pokoušejí dostat hlavu vietnamské mafie. Petra má dvě děti a je krátce po mateřské. Její manžel pracuje na ministerstvu vnitra a případ, do něhož se Vávrová zamotává, ohrožuje jeho kariéru. Osobní a pracovní životy se kříží a je otázkou, jestli se v důsledku jejího pátrání nezhroutí manželský vztah.

Blažek – Václav Neužil

Jan Blažek je zkušený operativce z protidrogového. Chce za každou cenu získat důkaz, který by vietnamskou mafii usvědčil a podřídí tomu všechno. Začne riskovat až příliš, bez ohledu na následky, které to způsobí. Šachista hrající na několika liniích zároveň. Rozehnanou partii však není schopen v konečném výsledku zvládnout.

Anotace jednotlivých dílů:**1. díl**

David (Cyril Dobrý) si tuhle cestu ne zvolil. Nechtěl se stát informátorem protidrogové policie. A už vůbec nechtěl zradit svého nejlepšího kamaráda Reného. A tak mu zbývá doufat, že akce v Polsku klapne a to jeho i Reného zachrání. Nervozita vládne i na druhé straně. Policista Jan Blažek (Václav Neužil) před kolegy tají skutečný smysl akce. Když analytička Petra Vávrová (Lenka Krobotová) jeho záměr pochopí, je už pozdě.

2. díl

Z jedné strany po něm jde policie, z druhé se po něm sápe česko-vietnamská mafie. David je dost chytrý na to, aby obě tyto hrozby zvládl – tedy, alespoň si to o sobě myslí. Blažkova paranoia se přenáší i na Petru. Pokud nemá k lidem důvěru, nemají ji oni k tobě. Situaci nepomáhá ani příchod státního zástupce (Igor Bareš), který část vyšetřování přebírá. Pokud Petra chce zjistit, co se v Polsku skutečně stalo, má jediného možného spojence...

3. díl

David s prostřelenou rukou a v ohrožení života, Petra v poločase rozpadu vlastní rodiny – každý by si dokázal najít důvod, proč s vyšetřováním přestat. Je jim ale jasné, že i oni se ze svých problémů dostanou, teprve když zjistí, jak funguje byznys kolem hradeckých varen pervitinu, a jakou úlohu v tom celém hraje záhadná postava - Filip. Ale ani druhá strana nezahálí. Začíná jí docházet, kdo je zradil – a připravuje pomstu.

4. díl

David a René jsou na cestě do Gdaňsku. Davidovi je jasné, že na jejich nové roli kurýrů něco zatraceně nesedí. Třeba to auto, které mají stále za zády... V Čechách zatím přibývá mrtvol a Petře dochází, že je čas jít s pravdou ven. Všechny vylhané konstrukce se hrouť a David se ocitá v situaci, v níž ani záchrana vlastního života nic neřeší, právě naopak.

5. díl

Petra ví, že odhalení hlavního investora mafie se blíží, ale má na krku zuboženého Davida, a toho musí alespoň na pár hodin skrýt. Místo, které k úkrytu volí, však všechno ještě víc zkomplikuje. Drogy prý nemají oběti, tvrdil sebejistě David ještě před pár týdny. V tomhle místě je ale obětí víc, než sám snese – a navíc ještě – jeden nečekaný viník všech problémů.

6. díl

Petra ví, že nadělala spoustu chyb a teď už si může vybírat jen mezi špatnou a ještě horší variantou. Hrozí, že přijde o děti a tak se snaží dopídit pravdy, ať už je jakkoli nepříjemná. Bez pomoci kolegů se dostává ke svědkovi, který by celý obchod dokázal spolehlivě potopit. Ale ani když se dozví celou pravdu, nedokáže zabránit nejhoršímu. Každý nese svou vinu, každý na chvíli zradil svou morálku a zjištěná pravda nikoho neosvobozuje.

Zrádci

Scénář: Miro Šifra

režie: Viktor Tauš, Matěj Chlupáček

kamera: Martin Douba

výtvarnice kostýmů: Michaela Horáčková Hořejší

výtvarník: Jan Kadlec

hudba: Petr Ostrouchov

zvuk: Robert Slezák

střih: Alois Fišárek

masky: Lenka Nosková

výkonná producentka ČT: Ilona Jirásková

producent: Viktor Tauš - HEAVEN'S GATE

kreativní producent ČT: Jan Lekeš

hraji: Lenka Krobotová, Cyril Dobrý, Václav Neužil, David Novotný, Igor Bareš, Eliška Křenková, Miloslav Pecháček, Martin Havelka, Anežka Novotná, Magdalena Borová, Rostislav Novák a další

Kontakt pro média

Daniel Maršalík

Tel.: (+420) 261 137 521

Mob.: (+420) 606 464 922

daniel.marsalik@ceskatelevize.cz

Fotografie

<ftp://ceskatelevize.cz/>

pavel.kral@ceskatelevize.cz